ՄԵՍՊՈՂԱՐԱԳԻԼԻՍԻՑ ֆոնոգրաֆ են. «Վանանց ձորի ջուրը անցնելով Ղարաբիլիսայի մի թաղից, շատերը ամեն բանի համար այդ ջրից գործ են ածում բայց ասրարագրաբար մի քանի անհանգստացողներ թէ տաւարի ազդը և թէ այլ ապտեղութիւններ առանց մտածելու ամեն որ թափում են այդ ջրի մէջ և ապականում են ջուրը։ Այդ ջրի ափերում շատ անգամ թափված են ազդի կոյտեր, որից ջուրը մտցնելով մինչև գեղեցիկ է լինում։ Լաւում ենք որ նոր տաւարները մտցիր է արգելել ջրի մէջ ազդ թափելը և ափերում գտնված տաւարի ազդի կոյտերը հեռացնել է տալիս»։

—

Մեզ գրում են Մեծ-Ղարաբլիսայից որ այդտեղի հատարակական շտեմարանը արդէն պատրաստ է և բաւական արտանդէն հաւաքված է այդ շտեմարանի մէջ։

—

Մեզ գրում են ԱԼԷՔՍԱՆԴՐԱՊՕԼԻՑ. «Մի քանի անձնաւորութիւններ, որոնց թւում և մի քահանայ, աշխատում են ամեն միջոցներով վնասել «Մշակին»։ Նրանք համարում են նրանց, որոնք իրանք ոչինչ համարձակութիւն չունեն, շրջանառել «Մշակ» լրագիրը։ Նրանք վրդովված են «Մշակի» դէմ, որովհետև այդ լրագիրը մինչև հարուածել է նրանց և նրանց նմանների հատարակական գործունէութիւնը»։

—

ԹԻՖԼԻՍԻ քաղաքային վարչութիւնը մարտ ամսի համար նշանակել է հետեւեալ տարկտաները վաճառատունցի առաջին պիտոյքի մթերքների վրա։ Յորենի ալիւրից թխած հացը առաջին տեսակի 5 կոպէկ ֆունտը, երկրորդ տեսակի 4 կոպ.։ Նոյն ալիւրից թանրի մէջ թխած հացը առաջին տեսակի 6 կոպ., ֆունտը, երկրորդ տեսակի $4^1/_2$ կոպ.։ լաւագոյն առաջին տեսակի ֆունտը 7 կոպ., երկրորդ $5^1/_2$ կոպ., երրորդ 5 կոպ.։ Ցաւարի մոր ֆունտը առաջին տեսակի 11 կոպ., երկրորդ 9 կոպ., տուկի 17 կոպ. ֆունտը, ոչխարի մսի ֆունտը 13 կոպ., խոզի 13 և 12 կոպէկ։ Այդ տարեան չէ վերբերվում գիւղական արդիւնաբերողներին, որոնք ժամում են իրանց արդիւնքները Թիֆլիսի հրապարակներում և վաճառատունցներում։

—

ԲԻԼԱՒԻՑ մեզ գրում են, որ Կամենկում եղանակը գարնանային է այժմ, ոչ մի տեղ ձիւն չը կայ, բայի տարերից։ Ցանքերը խուտանում են առատ թերը։ Կենտանական պտուղները էժանանում են։

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ԹՈՒՐՔԻԱ

—

«Ռէյտերի» ընկերութիւնը հեռագրում են Կ. Պօլսից փետրվարի 25-ից։ Գեներալների գեղապանների մի քանիսը կարծում են, որ պէտք էր Յունաստանից սկզբից համաձայնութիւն առնալ, թէ նա կընդունի այն ժամանները, որ կը կայացնեն գեղապանները Կ. Պօլսի մէջ այժմեան բանակցութիւնների ժամանակ։ Միւս գեղապանները ընդհակառակը կարծում են, որ պէտք է զիջանելի երկիրների ազգաբնակութիւնը մեծամասնութիւնը յայտնել՝ արդեօք նա կամենում է, որ իր հայրենիքը միանայ Յունաստանի հետ, թէ մնայ թուրքական իշխանութիւնի տակ։ Արտաքին գործերի մինիստր Ասիմ փաշա իր խոստացութիւնը ժամանակ գեղապանների հետ յայտ է յայտնել, որ պատրաստ չեն պահանջի թուրքերից՝ սկզբից ցոյց տալ այն զիջումների չափը, որ նա անելու է յոգուտ Յունաստանի։ Այնու ամենայնիւ, ասել է մինիստրը, Բ. Դուռը մտադիր է մի քանի զիջումներ անել խաղաղութիւնը պահպանելու համար։

Լոնդոնի «Standard» լրագրին Կ. Պօլսից հեռագրում են հետեւեալը։ Բ. Դուռը հրաժարվում է կատարել պետութիւնների պահանջը, որ նա սկզբից որոշի զիջումների չափը յոգուտ Յունաստանի։ Դեսպանները այդ տեղեկութիւնը պաշտօնապէս ստացան։ Եւ ճշմարիտ, մի անկախ պետութիւն, որ խաղաղութիւնը պահպանելու համար և կամաւորապէս իր երկրի մի մասը տալիս է ուրիշ պետութեան, չէ կարող կատարել այդպիսի պահանջ։ Քանի որ յայտնվեցաւ, թէ Բերլինի կոնֆերենցիայի վճիռները պարտաւորեցուցիչ չեն, այլ խորհուրդների բնաւորութիւն ունեն, ոչ ոք իրաւունք չունի որոշել թիւրքաց զոհաբերութիւնների չափը։ Մի և նոյն ժամանակ այդպիսի քայլը արդէն կը դնէր բանակցութիւնների աջողութիւնը։ Այդ մտքով էլ կը կազմվի Բ. Դրան պատասխանը, եթէ նա հարկաւոր կը համարի գրաւոր պատասխան տալ և բերանացի յայտնութիւններով չի բաւականանայ։

Եանինայից «Polit. Corresp.» լրագրին գրում են, որ Թէսալիայի մէջ գտնված թիւրքաց զօրքերի գրութիւնը նոյնքան վատ է, որքան և Էպիրոսում։ Այդ երկու նահանգների մէջ թիւրք զինուորները ամենատրաժեշտ իրերի պակասութիւն են զգում։ Վատ եղանակից զինուորները տառնեանների մեռնում են մեծաքանակ։ Բացի յամառ ապրանքի զինուորներից, որոնք անգամ փախչում են, մեռնում զօրքերը նոյն զեղեցիկ յատկութիւնները ունեն, որով հիանում են եւրոպացիները։ Թիւրքաց զօրքերը խիստ զիջիպլինա են պահպանում, արհամարհում են վտանգը և ամեն բանին անտարբերաբանեամբ են վերաբերվում։ Ամենը համոզված են, որ թիւրքաց զօրքերը քաջութեամբ կը կռուեն, եթէ կը բացվի յոյն-թիւրքական պատերազմ։

Եանինայից «Standard» լրագրին հաղորդում են, որ անգլիական իշխանութիւնը կատարութիւնից հրամայեց ուսուցել ծախել պետական բոլոր կալուածքները և անյապաղ զէնքի հրաւիրել բաշիբազուկներին, որպէս զի թիւրքաց անկանոն զօրքերի թիւը գոնեա 6000 հասնի։ Մի քանի նահանգների մէջ թիւրքաց պահեստի զօրքերը հրաժարվեցան հաւաքվել կատարութեան կարգադրութեան համար։

ԳԵՐՄԱՆԻԱ

—

Ղարեբուռնա գերմանական պարլամենտի մէջ կարդացվում էր ներքին գործերի մինիստր կոմ Էյլենբուրգի օրինագիծը՝ գերմանիայի ինքնավարութիւն ունեցող հիմնարկութիւնների վրա հսկելու մասին։ Ընթերցանութեան ժամանակ իշխան Բիսմարկի հաւատարմատարը պարլամենտի մէջ կարդաց Բիսմարկի մի գրութիւն, որ շափագանց յարձակվում էր օրինագծի վրա։ Այդ հանգամանքը մեծ ազդեցութիւն գործեց պարլամենտի մէջ և առիթ տուեց ներքին գործերի մինիստրին հրաժարական տալ։ Այդ եղելութեան մասին լրագրների մէջ կարդում ենք հետեւեալ տեղեկութիւնները։ Բիսմարկ իր կարծիքները ներքին գործերի մինիստրի օրինագծի մասին պէտք է յայտնէր մինիստրների խորհուրդին և ոչ թէ պարլամենտին։ Քանի որ պետական կանցլերը իր կարծիքները հրապարակապէս յայտնեց, այդ կը նշանակի, որ նա կամենում է ազատվել այնպիսի մի մինիստրից, որ անկախ է գործում և ուշադրութիւն չէ դարձնում Բիսմարկի կամոյականութեան վրա։

Պրուսական մինիստրների անկախութիւնը միշտ ասելի է եղել իշխանի համար և նա այդ բանը շատ անգամ բացարձակ յայտնել է։ Կանցլերին միշտ աջողվել է մինիստրների ազատութիւնը ճնշել և նրանց իր օգնականներ դարձնել։ Միայն ծովային և պատերազմական մինիստրները ազատ են մնացել նրա ճնշումից։ Միւս մինիստրներից միայն կոմ Էյլենբուրգ չէր հպատակվել իշխանին, նրան իր գլխաւորը չը համարելով, այլ միայն նախագահ և առաջին մինիստր։ Իր վարմունքով պետական կանցլերը կամենում էր հեռացնել ներքին գործերի մինիստրին։ Եւ նա հասաւ իր նպատակին։

Թէպէտ կոմ Էյլենբուրգ հրաժարական տուեց, բայց կայսրը երկար ժամանակ չէր կամենում ընդունել նրա հրաժարականը։ Թէ կայսրը և թէ թագաժառանգը աշխատում էին, որ Էյլենբուրգ յետ առնի իր հրաժարականը։ Այդ նպատակի համար Բիսմարկ սահմանած էր յայտնել պարլամենտին, որ իր գրութիւնը ուզարկել էր ոչ թէ պարլամենտի մէջ կարդալու համար, այլ որ իր հաւատարմատարը այդ գրութիւնը ի նպատի առնէր իրրև հրահանգ և որ միրջինը սխալմամբ կարդացել էր գրութիւնը պարլամենտի մէջ։ Այդ մեկնութիւնը ոչ ոքի չը բաւականացրեց կայսրից սկսած մինչև պատգամաւորները և ներքին գործերի մինիստրը արդէն վերջնականապէս տուած է իր հրաժարականը։

Ներկայումս ամբողջ բնբրինը զբաղված է թագաժառանգի արդու հարսանիքով, որի համար մեծ պատրաստութիւններ են տեսնվում։

—

ԱՆԳԼԻԱ

—

Լրագիրների մէջ կարդում ենք հետեւեալը։ Շատ դժուար է գնահատել այն փոփոխութեան նշանակութիւնը, որ պատահեց բրիտանական ատհմանադրութեան հետ վերջին երկու ամիսների ընթացքում։ Ամենքին յայտնի է, որ անգլիական համայնքների ժողովը երկրի իսկական կառավարութիւն է։ Այդ ժողովը միշտ վայելել է ազգաբնակութեան հաւատարմութիւնը և յարգանքը և նրա անդամները միացած են եղել, չը նայելով քաղաքական հանգամանքների զանազանութեանը։ Ամենահզօր մինիստրը այդ ժողովի հաւատարմատարն է եղել, միշտ ուսումնասիրել է նրա ցանկութիւնները և աշխատել է կատարել նրա կամքը։ Բայց մինիստրութիւնները աշխատել են յարգել համայնքների ժողովի փոքրամասնութեանը և պահպանել ժողովի ատհմանադրական բնաւորութիւնը։ Գլխաւորն մինիստրութիւնը բացառութիւն կազմեց, մեծ իշխանութիւն տալով ժողովի ատիկերին և նրան մի զօրաւոր զէնք գործածելով կատարութեան համար։

Դիպաւոր կարծում էր, որ իրլանդական ժողովուրդը նրան իր փրկիչ կը համարի, եթէ նա մի անելիք փոփոխութիւն կանէր 1870 թ. կալուածական օրէնքների մէջ։ Դրա փոխարէն իրլանդական ժողովուրդը սկսեց նրան թշնամի համարել և ընդդիմադրել։ Այդ հանգամանքից զրգռված և ի նպատակ առնելով Ֆորսթերի ապառնայիքը՝ հրաժարվել մինիստրի պաշտօնից, եթէ չը գադարեցնվի «Habeas Corpus» օրէնքի ոյժը։ Գլադստոն յայտնեց համայնքների ժողովին, որ նրան ոչ մի գործ չի առաջարկվի մինչև չը քննվին սահմանադրական օրէնքները Իրլանդիայի համար։ Դա մի ապառնալիք էր ժողովի և նրա փոքրամասնութիւնը կազմող իրլանդացի պատգամաւորների համար։ Այդ էր պատճառը, որ համայնքների ժողովը վերջին եօթ շաբաթների ընթացքում ծաղրանքում առաջ գարձաւ Եւրոպայի առաջ և նրա անդամները կորցրին իրանց արժանաւորութիւնը և մի քանի իրաւունքները, թէպէտ և ժամանակաւորապէս։

—

ՖՐԱՆՍԻԱ

—

Ալժիրի մէջ եղած անգլիական գեսպանի երկու հեռագիրները ֆրանսական օֆիցիներ Յունաստան ուղարկելու և ֆրանսական զէնքը յունական կառավարութեանը ծախելու մասին մեծ ազմուկ բարձրացրեց ֆրանսական պատգամաւորների ժողովի և սենատի մէջ։ Այդ երկու ժողովների մէջ էլ կառավարութիւնը հարցեր առաջարկվեցան։ Սենատի մէջ ընդդիմադրական կուսակցութեան անդամները՝ դուքս Բրոյլի, Օդիֆրէ Պասկիէ և Բիւֆէ սասաթիկ յարձակվում էին կառավարութեան վրա, պահանջելով նրանից խստագոյնս, թէ գաղտնաբար մեզ ասա էր, որ Յունաստանի հետ բանակցութիւններ սկսվեցան ֆրանսական օֆիցիներ ուղարկելու և զէնք ծախելու մասին։ Երկու ժողովների մէջ էլ կառավարութիւնը միասնակ բացատրութիւններ տուեց։ Մինիստրների նախագահ Ֆերրի ասաց, որ ֆրանսական օֆիցիներին ուղարկելը Յունաստան չչնչ նշանակութիւն չունէր, բացի այն, որ նրանք նպաստէին յունական զօրքերի կազմակերպութեան բարելաւութեանը։ Նշանակութիւն չունի նոյնպէս և հրացանների ծախելը։ Քանի որ պատերազմը յայտնված չէ, գինապահեստների գիրքերը չէ կարելի մեզագրել կողմնապահութեան մէջ, որովհետև նրանք օրէնքի համեմատ են գործել։ Կրի կառավարութիւնը տեղեկացաւ, թէ մի քանի տեղ զէնք է ծախված, նա իսկոյն միջոցներ ձեռնարկեց։ Ֆրանսական կառավարութիւնը հրաժարվեցաւ